

Shemsi (Ahmet) Ahmeti

(1.05.1979, Albanac iz Likošana/Likoshan, opština Glogovac/Gllogoc, učenik)

Lumni (Gani) Ahmeti

(1.08.1978, Albanac iz Likošana/Likoshan, opština Glogovac/Gllogoc, student)

Basri (Gani) Ahmeti

(10.09.1979, Albanac iz Štutice/Shtuticë, opština Glogovac/Gllogoc)

Elhami (Gani) Ahmeti

(20.01.1982, Albanac iz Likošana/Likoshan, opština Glogovac/Gllogoc, učenik)

Hamëz (Rrustem) Ahmeti

(25.04.1954, Albanac iz Likošana/Likoshan, opština Glogovac/Gllogoc, građevinski radnik, petoro dece)

Behram (Rexhep) Fazliu

(5.10.1942, Albanac iz Gradice/Gradicë, opština Glogovac/Gllogoc, zemljoradnik, troje dece)

Braća Ahmet, Gani i Elmi živeli su zajedno sa svojim porodicama u **Likošanu/Likoshan**. Porodica je brojala 43 člana. Ahmet, najstariji od braće, bio je glava porodice. Kri-tičnog dana, u gostima kod porodice bili su stric Hamëz i Behram Fazliu iz susedne Gradice/Gradicë. Van kuće je bio Xhevdet, koji je rano ujutru otišao u Prištinu/Prishtinë da obavi neke poslove u vezi sa studijama.

Dana **28.02.1998.** godine, kada je oko 11:30 časova počela pucnjava u selu, Ahmetijevi i meštani Behram nalazili su se u dnevnoj sobi. Dinore, Ahmetova, Ganijeva i Elmijeva majka, i ostale žene nagovarale su muškarce da se sklone dok pucnjava ne prođe ali oni su to odbili, smatrajući da nema razloga da se kriju. Posle 13:00 časova, Xheme Kodra, Beqir i Zeqir Rexhepi uneli su u kuću ranjenog pripadnika OVK Rexhepa Rexhepija [videti zapis iznad], koji je odmah podlegao povredama. Ubrzo zatim je u dvorište Ahmetijevih, razvalivši kapiju, ušlo blindirano vozilo. Policajci, u raznim uniformama, kundacima su polomili vrata i ušli u kuću. Počeli su da lome stvari, da udaraju muškarce, pitajući „gde su teroristi“. Onda su sve ukućane isterali u dvorište. Iznad kuće kružila su dva helikoptera iz kojih se pucalo. Ženama i deci su naredili da legnu na zemlju. Muškarce

su nastavili da tuku. Potom su ih izveli iz dvorišta i postrojili pored zida kuće. Pucali su u pretučene muškarce, koji su padali na gomilu. Policija je mahaluh Ahmeti držala u blokadi cele noći. Ukupno je bilo angažovano više od 200 pripadnika MUP Srbije. Oko 10:00 časova 1.03.1998. godine, u Likošanu/Likoshan je stigla ekipa za uviđaj: istražni sudija Okružnog suda u Prištini/Prishtinë Danica Marinković i zamenik Okružnog javnog tužioca Jovica Jovanović. Neki muškarci su još uvek davali znake života. Nije im pružena pomoć. Policajci su pucali u one koji su još bili živi. Tela su prebačena u Institut za sudsku medicinu u Prištini/Prishtinë. Selo je bilo blokirano do 15:00 časova 1.03.1998. godine. Xhevdet je ušao u kuću popodne, posle 15:00 časova. Van dvorišta, na žbunju je našao polomljene zube, pramenove kose i krv. Uveče, 1.03.1998. godine, od Kadrije Gjeli je saznao da su tela Ahmetijevih i Behrama u mrtvačnici u Prištini/Prishtinë. Tela su bila masakrirana. Ahmetijevi i Behram Fazliu sahranjeni su 3.03.1998. godine na groblju u Likošanu/Likoshan.

Izvori: izjava A.F, FHP-18020; izjava X.A, FHP-15624; FHP, *Haški tribunal, Suđenje Slobodanu Miloševiću*, III, 227-229; izjava S.A, FHP-12037; izjava D.A, FHP-12036; izjava N.K, FHP 36495; *Pod Lupom: Kosovo-ljudska prava u vreme oružanih sukoba*, Bilten broj 26, FHP, Beograd, 1998, 3, FHP-20114; OKMSSR], *Smrtno...*, FHP-10832.

Xhemshir (Sefer) Nebihi

(1966, Albanac iz Ćireza/Qirez, opština Srbica/Skënderaj, zemljoradnik, četvoro dece)

Rukije (Xhezair Morina) Nebihi

(1972, Albanac iz Ćireza/Qirez, opština Srbica/Skënderaj, dvoje dece)

Xhemshir i Hamide imali su četvoro dece. Sa njima su živeli Xhemshirovi roditelji, Sefer i Hate, i braća Ilir i Zahir. Zahir je bio oženjen sa Rukije, koja je bila u vidnoj trudnoći. Kada je **28.02.1998.** godine oko 11:30 časova počela pucnjava u Likošanu/Likoshan i Ćirezu/Qirez, svi su bili u kući osim Ilira koji je u toku pucnjave otišao kod komšija Sejdiu da vidi da li znaju šta se događa [videti zapis ispod]. Dva helikoptera su došla iz Likošana/Likoshan,